

तदुणाकृष्टचित्ता च तत्कालम् अरुम् एव तां
 अदृश्यां बाणीम् असृजं पुनरागमनाय ते । 217
 अथ विद्याप्रयोगाच्च च संमोक्ष्य प्रेरिता मया
 सा ते राजसुता 'एव' अस्मिन् कार्ये स्मृतिम् अजीजनत् । 218
 तदर्थं च स्थिता 'अस्मि' इह, तत् तुभ्यम् इदम् अर्पितं
 शरीरं सुन्दरं मया, कुरु पाणिग्रहं मम । 219
 इत्य् उक्तो भद्रया भव्यो विद्याधर्या विदूषकः
 तथा 'इति' परिणिन्ये तां गान्धर्वविधिना तदा । 220
 अतिष्ठद् अथ तत्र 'एव' दिव्यं भोगम् अवाप्य सः
 स्वपौरुषफलान्य् एव प्रियया संगतस् तथा । 221
 अत्र 'अन्तरे' प्रबुद्धा सा राजपुत्री निशाक्षये
 भर्तारं तम् अपश्यन्ती विषादं सहसा 'अगमत्' । 222
 उत्थाय च 'अन्तिकं' मातुः प्रस्खलाद्भिः पदैरू ययौ
 विह्वला सा, गलद्वाष्पतरङ्गितविलोचना । 223
 स पतिरू मे गतः क्वापि रात्राव् इति च मातरं
 आत्मापराधसभया सानुतापा च सा 'अभ्यधात्' । 224
 ततस् तन्मातरि स्नेहात् संभ्रान्तायां क्रमेण तत्
 बुद्ध्वा राजा 'अपि' तत्र 'एत्य' परमाकुलताम् अगात् । 225
 जाने श्मशानवाक्यं तद् गतो ऽसौ देवतागृहं,
 इत्य् उक्तो राजसुतया राजा तत्र स्वयं ययौ । 226